

[Inge Krogh]

De pensionister, som er hjemme, og som deltager i klubarbejde, burde have mere indflydelse på, hvad der sker. De skal ligesom ungdommen kæmpe for huse – altså ikke ved besættelser – de skulle have huse, hvor de kunne opholde sig, så længe de havde lyst til at være sammen, og hvor de kunne arrangere møder og underholdning og være noget for hinanden. Måske kunne de også dér have nogle børn, som de kunne passe i en kortere tid, og måske kunne man dér deles om at gå tur med børn. Der er utvivlsomt noget dér, der har stor betydning. Mange har været inde på, også ministeren, at samfundet trænger til den erfaring, de ældre har, men det er måske nok så meget børnene, der trænger til den.

Jeg foreslog for nogle år siden, da jeg arbejdede i åndssvageforsorgen, at ældre pensionister kunne gå tur med børn i institutioner, men fagforeningerne satte sig meget skarpt imod det. Jeg tror, at det ville være til glæde for alle parter.

Jeg mener også, at man burde give pensionisterne bedre forhold i den kollektive trafik. Jeg var for nogen tid siden i en ældreklub, hvor jeg skulle tale, og jeg fik besked på, at vi skulle være færdig med indledning og samtale på et bestemt tidspunkt. Det kunne jeg forstå var stærkt nødvendigt, for da tidspunktet nærmede sig, blev de alle sammen urolige, de skulle endelig nå den sidste bus før myldretiden. Jeg synes også, det er urimeligt, at det ikke kan lade sig gøre at udvide 65-billetternes gyldighedstid, så de i hvert fald gælder i en noget større del af weekenden, end de gør nu.

Socialministeren omtaler i sin redegørelse mulighederne for at gøre pensionerne og de indkomstafhængige ydelser mere retfærdige. Det viser sig gang på gang, at de mennesker, der har sparet ganske lidt sammen, måske har en lille sum efter salg af en forretning eller et hus, ikke får megen gavn af det. Det kan tit vække bitterhed hos de ældre, når der skrives meget i aviserne om, at nu er så og så mange millioner kroner blevet givet til f.eks. varmhjælp, idet man ikke tænker på, hvor mange de er, og at der er nogle, der på forhånd er udelukket fra at få hjælp.

Jeg synes også, det er meget urimeligt, at de ældre betaler 60 pct. af deres renteindtægter, når de er på plejehjem. Jeg omtalte det engang for en, der var ansat ved socialfor-

valtningen i en kommune. Vedkommende sagde: ja men beboerne kan jo bare forære deres formue væk. Ja, sagde jeg så, men man skal jo fortsat betale af det, man har foræret væk. Jo, men hvis der ingenting er, så kan beboeren jo ikke betale. Hvis alt er givet væk, så kan det jo ikke lade sig gøre. Jeg synes i hvert fald, at det er en umyndiggørelse af den ældre. Jeg kan mærke, at der er nogle her i salen, der ikke mener, det er rigtigt, men jeg ved det fra en slægtning.

Erik B. Smith (S):

Socialministerens redegørelse har vort partis politiske ordfører givet sin melding om, men der er nogle enkelte punkter, som jeg synes det er rigtigt her, hvor vi diskuterer ældrepolitik, at trække frem.

Det første er, som ministeren ganske rigtigt fremhæver i sin redegørelse, at der sker en massiv forskydning i befolkningen, således at der kommer stadig flere ældre, for ikke at sige stadig flere gamle mennesker i landet. Når vi samtidig tænker på, at 25 pct. af de 80-årige er på plejehjem og 35 pct. af de 85-årige er på plejehjem, så skal der ikke meget hovedregning til at finde ud af, at fortsætter vi den praksis, vi har haft indtil nu, så skal der massive økonomiske forskydninger til inden for området, hvis vi blot skal opretholde den i øvrigt efter vores opfattelse temmelig utilfredsstillende tilstand på plejehjemsområdet.

Det fremgår af statistikkerne – det er i øvrigt amtskommunernes og kommunernes forskningsinstituts fortjeneste, at de interesserer sig for det – at benyttelsesfrekvensen for ældre vedrørende plejehjem og varig hjemmehjælp i 1980 – altså før den nuværende socialminister blev minister, så det er ikke et partitaktisk slag i hovedet – var faldende. Det vil sige, at allerede inden den borgerlige regering trådte til, var der startet en udvikling, hvorved den i øvrigt dårlige tilstand forstærkedes.

På den baggrund må man nok sige, at det er betænkeligt at anbefale kommunerne at neddæmpe niveauet, både aktivitetsniveauet og serviceniveauet, på ældreområdet, ikke mindst på plejehjemsområdet. Vi siger vagt i gevær. Vi følger udviklingen, og vi vil også gerne bede om, at man i ministeriet følger